

Jurisprudentie

Zaak C-530/13

Leopold Schmitzer
tegen
Bundesministerin für Inneres

(verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing)

„Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Richtlijn 2000/78/EG — Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Artikel 2, leden 1 en 2, sub a — Artikel 6, lid 1 — Discriminatie op grond van leeftijd — Nationale regeling op grond waarvan voor de bepaling van de bezoldiging tijdvakken van opleiding en van dienst die zijn vervuld vóór de leeftijd van 18 jaar, in aanmerking kunnen worden genomen onder de voorwaarde dat de wachttijd voor salarisverhoging wordt verlengd — Rechtvaardiging — Geschiktheid om het nagestreefde doel te bereiken — Mogelijkheid om de verlenging van de wachttijd voor salarisverhoging te betwisten”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Grote kamer) van 11 november 2014

1. *Sociale politiek — Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Richtlijn 2000/78 — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Nationale regeling die voor de berekening van de bezoldiging aan de inaanmerkingneming van vóór de leeftijd van 18 jaar vervulde opleidings- en diensttijdvakken de voorwaarde van een langere wachttijd verbindt — Discriminerende regeling — Rechtvaardiging op grond van het nastreven van legitieme doelstellingen — Eerbiediging van de verkregen rechten en bescherming van het gewettigde vertrouwen — Evenredigheid — Geen*

(Richtlijn 2000/78 van de Raad, art. 2, leden 1 en 2, en 6, lid 1)

2. *Sociale politiek — Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Richtlijn 2000/78 — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Nationale wettelijke die voor de berekening van de bezoldiging aan de inaanmerkingneming van vóór de leeftijd van 18 jaar vervulde opleidings- en diensttijdvakken de voorwaarde van een langere wachttijd verbindt — Recht om de discriminerende gevolgen te betwisten*

(Richtlijn 2000/78 van de Raad, art. 2, 9 en 16)

1. De artikelen 2, leden 1 en 2, sub a, en 6, lid 1, van richtlijn 2000/78 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep moeten aldus worden uitgelegd dat daarmee onverenigbaar is een nationale regeling op grond waarvan, om een einde te maken aan discriminatie op grond van leeftijd, rekening wordt gehouden met opleidings- en diensttijdvakken van vóór de leeftijd van 18 jaar, maar tegelijkertijd voor door die discriminatie getroffen ambtenaren de wachttijd voor overgang van de eerste naar de tweede salaristrap van elke tewerkstellingsgroep en elke bezoldigingsgroep wordt verlengd met drie jaar.

Voor zover de verlenging met drie jaar van de wachttijd voor overgang van de eerste naar de tweede salaristrap alleen geldt voor ambtenaren die opleidings- en diensttijdvakken hebben vervuld vóór het bereiken van de leeftijd van 18 jaar, bevat een dergelijke regeling immers een rechtstreeks op leeftijd gebaseerd verschil in behandeling in de zin van artikel 2, lid 2, sub a, van richtlijn 2000/78.

Dat verschil in behandeling kan niet zijn enige rechtvaardiging vinden in het streven naar een evenwichtige begroting en vereenvoudiging van de administratie. Weliswaar kunnen budgettaire overwegingen aan de basis liggen van de keuzes van sociaal beleid van een lidstaat en de aard of de omvang van de maatregelen die deze wenst vast te stellen beïnvloeden, maar dergelijke overwegingen kunnen op zich geen legitiem doel in de zin van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2000/78 vormen.

Daarentegen vormen de eerbiediging van verworven rechten en de bescherming van het gewettigde vertrouwen van onder de vroegere regeling bevoordeelde ambtenaren wat hun bezoldiging betreft, legitieme doelstellingen van het werkgelegenheidsbeleid en de arbeidsmarkt die – gedurende een overgangsperiode – kunnen rechtvaardigen dat de vroegere bezoldigingen, en daarmee een regeling die discrimineert op grond van leeftijd, worden gehandhaafd. Met een dergelijke regeling kunnen die doelstellingen worden bereikt voor zover voor de onder de vroegere regeling bevoordeelde ambtenaren de wachttijd niet met terugwerkende kracht zal worden verlengd.

Die doelstellingen kunnen echter geen rechtvaardiging vormen voor een maatregel die – al is het maar voor bepaalde personen – het verschil in behandeling op grond van leeftijd dat met de hervorming van een discriminerende regeling, waarvan die maatregel deel uitmaakt, moet worden beëindigd, definitief handhaaft. Een dergelijke maatregel is niet een maatregel waarmee een niet-discriminerende regeling voor onder die vroegere regeling benadeelde ambtenaren tot stand kan worden gebracht, ook al kan er de bescherming van verkregen rechten en van het gewettigde vertrouwen van onder de vroegere regeling bevoordeelde ambtenaren mee worden gewaarborgd.

(cf. punten 35, 41-45, dictum 1)

2. De artikelen 9 en 16 van richtlijn 2000/78 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep moeten aldus worden uitgelegd dat een ambtenaar die door de wijze van vaststelling van de peildatum voor de berekening van zijn salarisverhoging is gediscrimineerd op grond van zijn leeftijd, zich op artikel 2 van die richtlijn moet kunnen beroepen ter betwisting van de discriminerende gevolgen van de verlenging van de wachttijden, ook al heeft hij op zijn verzoek herziening van die datum gekregen.

Indien een onder de vroegere regeling benadeelde ambtenaar de discriminerende gevolgen van verlenging van de wachttijden niet kon betwisten op grond dat deze nieuwe discriminatie enkel voortvloeit uit de omstandigheid dat die ambtenaar herziening van de peildatum voor zijn salarisverhoging heeft gevraagd en heeft gekregen, terwijl onder de vroegere regeling bevoordeelde ambtenaren een dergelijk verzoek niet hebben ingediend, zou hij niet alle rechten die hij aan het door richtlijn 2000/78 gewaarborgde beginsel van gelijke behandeling ontleent, kunnen laten gelden, wat in strijd zou zijn met de artikelen 9 en 16 van die richtlijn.

(cf. punten 47, 50, 51, dictum 2)